

Cini és én

Karinthy Ferenc száz éve született

FEUILLETON - LXV. évfolyam, 21. szám, 2021. május 28.

Egy pár évvel ezelőtti, naplójáról folytatott beszélgetésen hangzott el az a mondat, hogy Karinthy Ferencnek „semmi köze az apjához”, tudniillik irodalmi értelemben. Súlyos, mondhatnám, fatális tévedés. Hiszen kétszeresen is legjobb írásai azok, amelyeknek az apjához, a családjához van köze, amelyek felvillantanak bravúros elemeket (ilyen rövid, csodálatos futamok kicsillannak a naplókban is, például amikor Sarkadi öngyilkosságáról vagy Zelkről ír). A korai regények, s különösen a *Szellemidézés* (a későbbi darab nem igazán jó szerintem), a *Nyelvelések*, a karcolatok, az *Ez-az, avagy a bicikliző tigris*, s majd a későbbiek is; az *Irodalmi történetek*, az *Epepe*. Nagyon szerettem a *Végtelen szőnyeg* novelláit, s a riportokat, a *Téli fürdő* című, vékony kis kötetet 1964-ből (ezt a szentendrei könyvtár nagy selejtezésén vettem, 100 forintért).